Homilia

Santuari de la Mare de Déu de Lourdes

7 de juliol de 2023

Lectures: So 3,14-18a; Lc 1,39-56

Estimat poble Sant de Déu. Mossens, Germanes i germans de l'hospitalitat de Lourdes de Tarragona. La primera alba de la nostra peregrinació, el primer matí a Lourdes i ja ens trobem als peus de Maria. Hi hem vingut pelegrinant per cinquantena vegada des de l'Arxidiòcesi de Tarragona. Maria, ja ens coneix. Ens hem trobat aquí novament. I n'estem tan contents de trobar-nos amb Maria! Tant contents com ho estem cada cop que ens hi trobem en les circumstàncies de les nostres vides. I és que Maria ens coneix, perquè som la gent que fa 50 anys que ve a Lourdes. I ens coneix a nosaltres, sí, i també coneix la gent que ens ha precedit, tantes persones que portem al cor i que ja son acaronades per les seves mans amoroses. Com aquelles mans de carn que van visitar Elisabet i es posaren a la seva disposició. Aquelles mans de tendresa que ens acompanyen, com aquelles mans d'amor que volem imitar cada dia.

Som a Lourdes. Som un bon grup de gent que, formant un núvol de fraternitat i una passió de solidaritat pels altres fem d'aquesta trobada anual una opció de vida. Us ho dic en la carta dominical d'aquest diumenge: «Quan he dit que som un bon grup, ho he dit amb tota la intenció de la frase: som UN i BO. Totes les persones que estem aquests dies a Lourdes formem un sol grup ple de bondat; i ho dic perquè en aquest grup s'hi donen totes les condicions: confiança mútua, solidaritat, tendresa, ajuda, unió i celebració de la fe». I per què? Perquè és un grup que estima.

La forma d'estimar ha de sorgir de la mateixa proposta que Déu fa a Maria en l'Anunciació i per boca de l'àngel. I sorgeix de l'opció que ella pren en saber-se triada per Déu, en dir aquell sí generós: Maria anà decididament, va anar a comunicar-li a Elisabeth la joia que portava dins. Ella tenia «el Senyor, el rei d'Israel, dintre seu», com ens indicava el profeta Sofonies a la primera lectura. Per això, «sense por de res», «se n'anà decididament a la muntanya». Ara que dic aquesta expressió de «se n'anà decididament» vull recordar que és el lema de la Jornada Mundial de la Joventut que començarà en dues setmanes i on, si a Déu plau, ens retrobarem alguns dels que avui estem aquí, i que com aquí hi participarà un bon grup de joves de la nostra arxidiòcesi.

Estimades i estimats pelegrins. No hi ha condicions aquí a Lourdes: Hi ha persones. Hi ha pregària, hi ha esperança, hi ha amor. Al llarg de la nostra història molta gent del país ha peregrinat a Lourdes, doncs la majoria de diòcesis organitzen peregrinacions anuals. Aquest any, nosaltres, a Tarragona, en celebrem 50 i ho celebrem tot compartint l'alegria d'acompanyar en la fragilitat; perquè la malaltia, com a experiència, posa en joc la totalitat de l'existència humana i té sempre per a la persona un sentit sagrat.

Contemplem Maria amb la mateixa il·lusió que Elisabeth va rebre «la Mare del Salvador» i preguntem-nos, perquè no, qui som nosaltres, qui sóc jo, perquè la Mare del Salvador del món vingui a ajudar-me. Per respondre-hi cal fer allò que Jesús ens demana. I si Jesús ens demana estimar fins i tot per damunt de les nostres forces, és perquè Déu ha estat el primer d'estimar-nos d'aquesta manera.

Amb aquest esperit seguim ara la nostra eucaristia, la nostra acció de gràcies. Per l'Hospitalitat, per la seva gent, per la seva donació, per l'exemple de santa Bernadeta, pels guariments, les pregàries, els pelegrinatges… Que la Mare de Déu, la dona que va córrer cap a visitar Elisabeth, la Mare que estigué al peu de la creu al costat del seu Fill Jesús, ens estimuli a donar i a donar-nos a mans plenes.